

την ανάπτυξη;

Μας φορτίζουν με ενέσεις αισιοδοξίας για να αποδεχθούμε το νέο κύκλο λεηλασίας της δημόσιας και ιδιωτικής περιουσίας, της αύξησης των κερδών και της μείωσης των φόρων στις επιχειρήσεις ώστε εμείς να αρκεστούμε στα ψίχουλα των επιδομάτων και της μερικής απασχόλησης με ελάχιστες αποδοχές

ΣΥΡΙΖΑ απέτυχε παταγωδώς γιατί υποτάχθηκε σε αυτές τις μνημονιακές δεσμεύσεις και το χρέος. Η παρούσα κυβέρνηση του Κ. Μητσοτάκη όχι μόνο δεν αμφισβητεί αυτές τις δεσμεύσεις αλλά σε ορισμένα θέματα θέλει να πάει ακόμα παραπέρα εφαρμόζοντας τη νεοφιλελεύθερη πολιτική στην πιο ακραία μορφή της. Συνεπώς υπό αυτές τις συνθήκες κάθε άλλο παρά θα πρέπει να αναμένουμε «ανάπτυξη για όλους».

Αφού λοιπόν το μέλλον δεν διαγράφεται τόσο ρόδινο όσο προσπαθούν να μας πείσουν τότε προς τι όλη αυτή φρενιτιδα αισιοδοξίας; Οι απαντήσεις σε τέτοια ερωτήματα είναι απλές και τις περιγράφουν τα αρνητικά αποτελέσματα των ίδιων πολιτικών που εφαρμόστηκαν στο παρελθόν. Μας φορτίζουν

με ενέσεις αισιοδοξίας για να αποδεχθούμε το νέο κύκλο λεηλασίας της δημόσιας και ιδιωτικής περιουσίας (ιδιωτικοποιήσεις, αλλαγές ιδιοκτησίας επιχειρήσεων μέσω των τραπεζών, πλειστηριασμοί κατοικιών) της αύξησης των κερδών και της μείωσης των φόρων στις επιχειρήσεις ώστε εμείς να αρκεστούμε στα ψίχουλα των επιδομάτων και της μερικής απασχόλησης με ελάχιστες αποδοχές. Ήδη στην κατεύθυνση αυτή δρομολογούνται μια σειρά διαγκωνισμοί και ανακατατάξεις στα «τζάκια», ελληνικά και ξένα, προκειμένου να πάρουν την «μερίδα του λέοντος» από το σαρκίο της Ελλάδας και του λαού της που εκποιεί η κυβέρνηση Μητσοτάκη, ως συνεχιστής του έργου των προηγούμενων....

σπκώσουν το βασικό βάρος, μαζί με τα κέντρα των μεγάλων πόλεων (κυρίως Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα) θα επιβαρυνθούν επιπλέον με τους λιμνάζοντες πληθυσμούς, ενώ η πολιτική της κυβέρνησης εξαντλεί σε ευχές προς την Ευρώπη να υπάρξει «ευρωπαϊκή λύση, σε ένα ευρωπαϊκό πρόβλημα».

Υποκρισία Ε.Ε. – Παζάρι από Τουρκία

Η Ε.Ε. από την πλευρά της επιμένει, ότι τα πράγματα πρέπει να συνεχίσουν ως έχουν. Το πολιτικό κόστος του μεταναστευτικού είναι μεγάλο, και έχει φανεί ότι είναι γενοσιουργός αιτία κρισιακών φαινομένων στην πολιτισμένη Δύση. Τα όσα ζήσαμε το καλοκαίρι με την ασφυκτική πίεση προς την ιταλική κυβέρνηση, να αποδεχθεί την ευρωπαϊκή πολιτική, που είχε ως αποτέλεσμα να υπάρξει μια πιο «φιλική» προς την ευρωκρατία λύση, και που ήδη προχώρα σε συμφωνίες με την Γερμανία και άλλους, είναι ενδεικτική. Ενδεικτική τόσο για την πολιτική «υποδοχής»

και «φιλτραρίσματος» των ροών, όσο και της υποκρισίας για «ευρωπαϊκή αλληλεγγύη».

Ο άλλος μεγάλος παράγοντας του προσφυγικού-μεταναστευτικού, η Τουρκία του Ερντογάν, συνεχίζει να εντάσσει και αυτό το ζήτημα στο μεγάλο παζάρι με τη Δύση. Από τα τέλη καλοκαιριού εκβιάζει την Ευρώπη, ότι θα ανοίξει την «κάνουλα» των ροών, και θα «σπρώξει» προς τη Δύση, 1,5 εκατ. μετανάστες και πρόσφυγες. Η απειλή αυτή υλοποιείται ήδη μερικώς με αποδέκτη τα ελληνικά νησιά, αλλά δεν έχει αγγίξει τον σκληρό πυρήνα της Ε.Ε., που συνεχίζουν να χρηματοδοτούν την Τουρκία με τις δόσεις, της «άτυπης» συμφωνίας Ε.Ε.-Τουρκίας. Τώρα βάζει στο τραπέζι και μια άλλη λύση, αυτή την φορά κοιτώντας προς νοτιοανατολικά, προτείνοντας να διευρευνηθεί η ζώνη ασφαλείας στη Βόρεια Συρία, και εκεί να μετεγκατασταθούν 1 εκατ. πρόσφυγες, αλλάζοντας δραματικά την πληθυσμιακή σύνθεση της περιοχής και καθιστώντας την Τουρκία de facto ρυθμιστή στην περιοχή.

Κλίμα: Ακηδεμόνευτο κίνημα ή ενεργούμενο της παγκοσμιοποίησης;

■ ΤΟΥ Σπύρου Παναγιώτου

Οι συνέπειες της συστηματικής καταλήστευσης του φυσικού περιβάλλοντος από το υπαρκτό καπιταλιστικό σύστημα οικονομικών και κοινωνικών σχέσεων δεν μπορεί πια να συγκαλυφθεί. Εκατοντάδες εκατομμύρια άνθρωποι σ' όλο τον πλανήτη και ιδιαίτερα στις πιο φτωχικές γειτονιές του γίνονται μάρτυρες καταστροφικών φαινομένων και ολέθριων για το περιβάλλον συνεπειών. Εκατοντάδες εκατομμύρια άνθρωποι σε ολόκληρο τον πλανήτη συζητούν και ανησυχούν, ειλικρινά και δικαιολογημένα, για μια προϊούσα καταστροφή που συσσωρεύει καθημερινά σημαντικά ποσοτικά στοιχεία ικανά να προκαλέσουν ανεπίστρεπτες αλλοιώσεις στο φυσικό περιβάλλον. Και ο *Δρόμος* φιλοξένησε απόψεις πάνω στο θέμα.

Η κλιματική αλλαγή, ως τάση ή δεδομένο, είναι παρούσα και υπενθυμίζει μια πολυπλοκότητα παραγόντων που την επιτείνει και την χειροτερεύει καθημερινά. Αλόγιστη υπερκετάλλευση των φυσικών πόρων της γης. Αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη συνολικά και των θαλασσών με απρόβλεπτες συνέπειες στην ισορροπία των θαλάσσιων οικοσυστημάτων. Αύξηση των περιβαλλοντικών ρύπων, των αερίων θερμοκηπίου, συστηματικές μολύνσεις του περιβάλλοντος. Εγκληματικοί χειρισμοί και μεθοδεύσεις στη ζωική και φυτική παραγωγή με μοναδικό γνώμονα τα υπερκέρδη των πολυεθνικών του επισιτιστικού τομέα με παράλληλη διαίωση και αύξηση των φαινομένων πείνας, δίψας, έλλειψης στέγης και κοινωνικού αποκλεισμού δισεκατομμυρίων ανθρώπων. Τεράστια φαινόμενα συγκέντρωσης πληθυσμών σε μεγαλουπόλεις-τέρατα ως αποτέλεσμα και συνέπεια των κυριάρχων πολιτικών παραγωγής και αναδιανομής του παραγόμενου πλούτου.

ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΣΤΙΓΜΗ δεν μπορεί να υπάρξει ουσιαστικό και αποτελεσματικό κίνημα υπέρ της προστασίας του περιβάλλοντος που δεν θα είναι σε θέση να υπολογίσει το σύνολο των παραγόντων που συντείνει στην κλιματική αλλαγή. Που δεν θα επεξεργαστεί συνολικό σχέδιο ανάταξης και διαφυγής ολόκληρου του πλανήτη από το θανάσιμο βρόγχο που δημιουργεί η καταλήστευση του φυσικού περιβάλλοντος και της φύσης. Δεν μπορεί να υπάρξει ουσιαστικό κίνημα υπέρ της προστασίας του φύσης που δεν θα κατανοεί και δεν θα αντιστέκεται σε μια εξόφθαλμη ανησυχία. Πλήθος ερευνητικών ιδρυμάτων, πανεπιστημίων, ειδικών επιτροπών, ΜΚΟ, ομάδων πίεσης ακόμα και πολιτικών παραγόντων της παγκοσμιοποίησης και της «πράσινης ανάπτυξης» καταγράφουν συστηματικά τα ανησυχιακά σημάδια και «συστρατεύονται» τάχα στον αγώνα για τη «διάσωση του πλανήτη» την ίδια στιγμή που συνεχίζουν να στηρίζουν πολιτικές καταλήστευσης του πλανήτη και εκμετάλλευσης του ανθρώπου και της εργασίας του. Μέσα στο κλίμα γενικής ανησυχίας λόμπυ επιχειρηματικών συμφερόντων αναζητούν την χρυσή ευκαιρία για να προβληθούν διαφημιστικά ή να προωθήσουν τα δικά τους προϊόντα, ίδιας καταστροφικής δύναμης με αυτά που υποτίθεται ότι θα υποκαταστήσουν.

Το κίνημα των επιχειρήσεων που «συντάσσονται» με τις παγκόσμιες κινητοποιήσεις είναι προς το παρόν μικρό αλλά ταυτόχρονα παγκόσμιο. Η αμερικανική εταιρεία Patagonia πρόκειται να κλείσει τα 107 καταστήματά της «προκειμένου να ενθαρρύνει τους εργαζόμενούς της και τους πελάτες της να συμμετάσχουν στην Απεργία για το Κλίμα». Η SodaStream, μια ιταλική εταιρεία την οποία αγόρασε πρόσφατα η αμερικανική PepsiCo, ανακοίνωσε «την αναστολή των παγκόσμιων ηλεκτρονικών δραστηριοτήτων της» την ημέρα των κινητοποιήσεων.

ήσεων. Στη Γερμανία 2.400 εταιρείες ενώθηκαν υπό σύνθημα «Επιχειρήσεις για το Μέλλον» και μια συλλογικότητα κάλεσαν τους εργαζόμενους τους να διαδηλώσουν μεταμφιεσμένοι για να ξεχωρίζουν. Ακόμα και οι εργαζόμενοι σε εταιρείες κολοσσούς όπως στην Amazon καλούνται να διαδηλώσουν αλλά και να πιέσουν ώστε η εταιρεία να «επιδείξει πραγματικό ηγετικό πνεύμα στο θέμα του κλίματος».

Και πίσω από αυτές τις κωμικοτραγικές εκφράσεις της υποκρισίας κρύβεται η απόλυτη σιωπή για την πυρηνική ενέργεια την ίδια ώρα που προβάλλονται ως «καθαρή λύση» νέες εταιρείες με τεράστια οικονομικά συμφέροντα. Πρόκειται για τις εταιρείες «καθαρής ενέργειας» που προωθώντας φαραωνικά έργα βιομηχανικών μονάδων «ανανεώσιμων πηγών ενέργειας» ξεσχίζουν ολόκληρες περιοχές του πλανήτη – η Ελλάδα έχει τιμητική θέση, για την εγκατάσταση εξαιρετικά

Είναι πολύ σοβαρή υπόθεση ο αγώνας για το περιβάλλον για να αφεθεί στα χέρια των εκπροσώπων της παγκοσμιοποίησης

ενεργοβόρων συστημάτων τεράστιας αναποτελεσματικότητας. Βλέπεται η «ανήσυχη» διεθνής κοινότητα, έχοντας μετατρέψει την επιστήμη και την τεχνολογική έρευνα σε υποχείριο της αγοράς, έχει παράλληλα αποτρέψει κάθε σοβαρή έρευνα αξιοποίησης των ήπιων μορφών ενέργειας σε μικρή κλίμακα. Η ίδια καταστροφική συνταγή, ό ίδιος ασφυκτικός έλεγχος των οικονομικών από μια χούφτα «νέες» πολυεθνικές προβάλλει ως η «πράσινη εναλλακτική».

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ δεν είναι βέβαια η μικρή Γκρέτα από την Σουηδία. Ούτε βέβαια οι χιλιάδες μαθητών και όσων κινητοποιούνται για την προστασία του περιβάλλοντος.

Το πρόβλημα είναι η συστηματική προσπάθεια να επιβληθεί η άγνοια, ο εφησυχασμός ή νέες ψευδαισθήσεις. Όλοι μάθαμε ότι η μικρή Γκρέτα ταξίδεψε με ιστιοφόρο στην Ν. Υόρκη που είναι βέβαια φιλικό στο περιβάλλον. Δεν μάθαμε ποιος κανόνισε την συνάντηση με τον Ομπάμα, την ομιλία στο Κογκρέσο, την παρέμβαση, σε λίγες μέρες, στον ΟΗΕ. Το πρόβλημα είναι η ηθελημένη ή αθέλητη προσπάθεια να αθωωθούν από τα εγκλήματα τους η παγκοσμιοποίηση και η κεντροαριστερή διαχείριση. Όχι για όσα έκαναν αλλά και για όσα ετοιμάζονται να κάνουν, αφού πρώτα ξεπλυθούν στην κολυμβήθρα του Σιλβάμ.

Είναι πολύ σοβαρή υπόθεση ο αγώνας για την προστασία της φύσης για να αφεθεί στα χέρια των εκπροσώπων της παγκοσμιοποίησης.